

[Jane Oksen]

der lever på den måde – hvad enten det er bøs-ser eller lesbiske – er interesseret i at blive regi-streret. Jeg tror, de går meget stille med deres problemer, som jeg vil kalde det.

Hvordan de er blevet, som dette lovforslag beskriver, er svært at sige, men jeg har i hvert tilfælde læst så meget om det, at jeg ved, at det tit og ofte skyldes psykiske oplevelser i barn-dommen. Hvis det gælder arvelog, forsikringer osv., kan vi lovgive om disse ting på anden måde og dermed tilgodese de homofile.

Jeg mener, denne lov vil være skadelig. Den vil give vores børn en forvrænget indstilling til et naturligt forhold mellem mand og kvinde. Der har været propaganda om AIDS, der lige-frem forherliger et sådant forhold. Det synes jeg ikke vi skal føre an med her i Folketinget. Jeg synes, vi skal tage meget skarpt afstand fra det, men jeg vil gerne sige, at hvert enkelt medlem selvfølgelig skal gøre sin stilling op med sig selv. Jeg vil gerne anbefale, at hvert parti stiller deres medlemmer fuldstændig frit.

Jeg synes, at dette er så personfikseret, at man efter min mening slet ikke burde tage en sådan sag op i Folketinget. Jeg synes, det er meget svært at tale om. Det er muligt, vi i udvalget internt kan tale lidt mere om det, men jeg vil derfor gerne anbefale, at vi ikke beskæftiger os med den slags i Folketinget og afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg skal slet ikke svare på fru Jane Oksens indlæg. Det gør fru Pia Gjellerup, når hun kommer op som ordfører for forslagsstillerne.

Der var kun en enkelt af fru Jane Oksens be-mærkninger, jeg godt ville kommentere. Hun sagde, at vi – da vi behandlede dette forslag i sidste samling og havde det til udvalgsbehand-ling – fik henvendelse fra en række præster. Det er rigtigt. Det gjorde vi. Og det gjorde selvføl-gelig også indtryk på mig.

Den periode, der er gået siden, og hvor jeg har været til mange offentlige møder om dette spørgsmål, har fortalt mig ved talrige henvendelser, at vi for alt i verden ikke må tage den gruppe præsters eller Kristeligt Folkepartis holdning til dette forslag som udtryk for de kristnes holdning til det.

Jeg har været i menigheder, jeg har været i kristne kredse, som har bakket op bag forslaget, og det synes jeg er vigtigt at få med, fordi jeg gik

her fra førstebehandlingen i sidste samling og troede, at det var en generel kristen afvisning af dette forslag. Det er helt forkert. Det er jeg blevet overbevist om i den tid, der er gået, og det synes jeg er godt, for det kunne jeg heller ikke rigtig forstå at det skulle være. Jeg har haft mange interessante diskussioner – også med folk, der er mere bibelkyndige end jeg – om, hvordan de heller ikke i Bibelen kan finde noget som helst, der skulle gøre dette forslag forkasteligt ud fra et kristent synspunkt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Jane Oksen sagde i sit indlæg, at hun ikke ville gå ind på en teologisk argumentation, og det synes jeg var klogt af fru Jane Oksen. Jeg vil godt gå ind på den, bl.a. af den årsag, at jeg er teolog, at jeg er præst.

Jeg vil gerne fortælle fru Jane Oksen, at det er muligt, at hun kan møde præster, der protestere, og hun sagde, at sidste gang var der præster, der protesterede mod loven. Det er de i deres gode ret til, men de er i denne sammenhæng præster, som nogle er bagere, og nogle er frisører, og nogle er noget andet. Der er ingen, der kan udtale sig på folkekirkens vegne. De kan udtale sig på egne vegne, og den omstændighed, at de tilfældigvis er præster, ændrer ikke en snus. Man kan ikke udtale sig på vegne af folkekirken, hvad enten man er præst eller biskop.

Kirsten Lee (RV):

Jeg kan godt forstå, at der er nogle ting, fru Jane Oksen ikke kan forstå. Vi kan godt blive enige om, tror jeg nok, at vi alle er trætte.

Jeg synes, det er værd at anerkende ved den debat, vi har hørt indtil nu, at den har været præget af åbenhed og af fordomsfrihed og konstruktivitet.

Det Radikale Venstre har tidligere stået som medforslagsstiller til det forslag, vi nu behandler, og de radikale folketingsmedlemmer har naturligvis ikke ændret holdning. Det stikker dybt i Det Radikale Venstres historie, og vi har arbejdet med dette problem siden 1930.

Vi respekterer homofiles ret til i fællesskab at bygge en tilværelse op med det almindelige ægteskabs retsvirkninger, som bl.a. indebærer gensidig forsørgelsespligt, altså både ulemper og fordele. På det område adskiller de sig fra to